

عنوان مقاله:

چالش های اجتماعی و فرهنگی در نظریه های نوین شهرسازی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سکینه معروفی - استادیار مرکز آموزش عالی فنی و مهندسی

محمدحسین مهدی پور - دانشجوی شهرسازی دانشگاه آزاد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

ساماندهی کالبدی شهرهای موجود و ارتقاء سطح زندگی ساکنان آنها و همچنین احداث شهرهای جدید برای اسکان شهروندان موضوع اصلی علم شهرسازی و برنامه ریزی شهری می باشد. این موضوع به دلیل ماهیت چند بعدی خود از پیچیدگی و گستردگی ویژه ای برخوردار است. به نظر می رسد از بدو شکل گیری این دانش به شکل رسمی، دانشمندان و نظریه پردازان عرصه شهر و شهرسازی در پی پرداختن به موضوعات شهری ازمنظردرپچه ای خاص بوده اند. اگرچه هنگامی که از شهر و زندگی شهری سخن به میان می آید در وهله اول مجموعه ای از ساختمانها، شبکه های حمل و نقل و فضاهای کالبدی به ذهن متبادر می شوند لیکن واقعیت این است که شهر موجودیتی فراتر از این کالبد ظاهری است. شهر به عنوان محل سکونت انسانها دارای ابعاد چند گانه ای است که کالبد و فیزیک تنها بعدی از این ابعاد می باشد. این بعد همانند نوک کوه یخی که در سطح دریا نمایان است درحالیکه بخش بزرگی از این کوه در زیر آب بوده و به این جهت همواره مورد بی توجهی یا کم توجهی واقع می شود. ابعاد اجتماعی و فرهنگی هر شهر به عنوان بعد پنهان در طرحهای شهری بشمار می روند که به دلیل ماهیت غیرکالبدی و دشواری شناخت و درک همواره در عرصه های نظریه پردازی و عملی مورد کم توجهی و بی توجهی واقع شده اند. در این مقاله سعی شده است با بیان مقدمه ای از سیر تکوینی نظریه های شهرسازی با توجه به زمینه های اجتماعی و فرهنگی به بررسی رویکرد برنامه ریزی ارتباطی به عنوان یکی از مهمترین مبادی فکری در زمینه طرح مباحث اجتماعی، فرهنگی در زمینه شهرسازی پرداخته شود. این تحقیق در پی پاسخ به این سئوالات است. رویکرد برنامه ریزی ارتباطی در سیر تکوینی نظریه های شهرسازی از چه جایگاهی برخوردار بوده و اصول و الزامات آن کدام است؟ نحوه عملکرد آن چگونه است و در وادی عمل با چه مشکلاتی مواجه شده است؟

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی تعامل گرا، چالش های اجتماعی و فرهنگی، نظریه های شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484519>

